

Europeiska unionens officiella tidning

L 62

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiotredje årgången

2 mars 2020

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) 2020/283 av den 18 februari 2020 om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri 1

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv (EU) 2020/284 av den 18 februari 2020 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer 7
- ★ Rådets direktiv (EU) 2020/285 av den 18 februari 2020 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller den särskilda ordningen för små företag och förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller det administrativa samarbetet och utbyte av information för kontrollen av att den särskilda ordningen för små företag tillämpas på ett korrekt sätt 13

II Icke-lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2020/286 av den 27 februari 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid den sextiotredje sessionen i FN:s narkotikakommission beträffande tillägg av ett ämne i förteckningen över ämnen i förteckning I till Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen 24

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Rådets beslut (EU) 2020/287 av den 27 februari 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i de relevanta kommittéerna inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa vad gäller förslagen till ändringar av FN-föreskrifterna nr 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 och 152, vad gäller förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 3, 6 och 16, vad gäller förslaget till ändringar av den konsoliderade resolutionen R.E.5 och vad gäller förslagen om godkännande att utarbeta en ändring av den globala tekniska föreskriften nr 6 samt att utarbeta en ny global teknisk föreskrift om bestämning av elfordonseffekt 26

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/283

av den 18 februari 2020

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EU) nr 904/2010 ⁽³⁾ innehåller bland annat regler om lagring och utbyte av särskild information på elektronisk väg i fråga om mervärdesskatt.
- (2) Den ökande omfattningen av elektronisk handel (nedan kallad *e-handel*) underlättar gränsöverskridande försäljning av varor och tjänster till slutkonsumenter i medlemsstaterna. I detta sammanhang avses med gränsöverskridande e-handel leveranser efter vilka mervärdesskatt ska betalas i en medlemsstat, samtidigt som leverantören är etablerad i en annan medlemsstat, i ett tredje territorium eller i ett tredjeland. Bedrägliga företag som är etablerade antingen i en medlemsstat, i ett tredje territorium eller i ett tredjeland utnyttjar dock e-handelns möjligheter i syfte att nå otillbörliga marknadsfördelar genom att kringgå sina mervärdesskatteskyldigheter. Om principen om destinationsbaserad beskattning tillämpas, eftersom konsumenterna inte har några redovisningsskyldigheter, behöver konsumtionsmedlemsstaten lämpliga verktyg för att upptäcka och kontrollera sådana bedrägliga företag. Det är viktigt att bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri som begås av företag som idkar bedräglig verksamhet på området för gränsöverskridande e-handel.
- (3) Hittills har samarbetet mellan skattemyndigheterna i medlemsstaterna (nedan kallade *skattemyndigheterna*) för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri vanligen baserats på uppgifter som innehas av de företag som är direkt involverade i de beskattningsbara transaktionerna. Vid gränsöverskridande leveranser mellan företag och konsumenter, som är typiskt inom e-handel, är det möjligt att dessa uppgifter inte är direkt tillgängliga och därmed är nya verktyg nödvändiga för att skattemyndigheterna på ett effektivt sätt ska kunna bekämpa mervärdesskattebedrägeri.

⁽¹⁾ Yttrande av den 17 december 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 240, 16.7.2019, s. 29.

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (4) Vid de allra flesta av de gränsöverskridande onlineinköp som görs av konsumenter i unionen utförs betalningar genom betaltjänstleverantörer. För att tillhandahålla betalningstjänster innehar betaltjänstleverantören särskild information för att identifiera mottagaren, dvs. betalningsmottagaren, av en gränsöverskridande betalning, tillsammans med uppgifter om datum, belopp och ursprungsmedlemsstat för betalningen. Sådan information är nödvändig för att skattemyndigheterna ska kunna utföra sina grundläggande uppgifter för att upptäcka bedrägliga företag och fastställa mervärdesskatteskyldigheter i samband med gränsöverskridande leveranser mellan företag och konsumenter. Det är därför nödvändigt och proportionellt att uppgifter kopplade till mervärdesskatt, som innehas av en betaltjänstleverantör, görs tillgängliga för medlemsstaterna och att medlemsstaterna kan lagra dessa i sina nationella elektroniska system och överför dessa till ett centralt elektroniskt system för betalningsinformation för att upptäcka och bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri framför allt vad gäller leveranser från företag till konsumenter.
- (5) Att ge medlemsstaterna verktyg för att samla in, lagra och överföra de uppgifter som tillhandahålls av betaltjänstleverantörer och ge Eurofiscs sambandstjänstemän i medlemsstaterna tillgång till uppgifterna i samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller för att upptäcka mervärdesskattebedrägeri är en nödvändig och proportionell åtgärd för att effektivt bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Dessa verktyg är avgörande, eftersom skattemyndigheterna behöver denna information för kontrollen av mervärdesskatt i syfte att skydda de offentliga inkomsterna, men också för att skydda legitima företag i medlemsstaterna som i sin tur skyddar sysselsättningen och medborgarna i unionen.
- (6) Det är viktigt att medlemsstaternas behandling av uppgifter som rör betalningar står i proportion till målet att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Därför bör uppgifter om konsumenter eller betalare och betalningar som sannolikt inte är kopplade till ekonomisk verksamhet inte samlas in, lagras eller överförs av medlemsstaterna.
- (7) För att uppnå målet att mer effektivt bekämpa mervärdesskattebedrägeri bör ett centralt elektroniskt system för betalningsinformation (nedan kallat *Cesop*) inrättas, till vilket medlemsstaterna överför den betalningsinformation som de samlar in och kan lagra på nationell nivå. I *Cesop* bör alla mervärdesskatterelaterade uppgifter avseende betalningar som översänts av medlemsstaterna lagras, sammanställas och analyseras i förhållande till enskilda betalningsmottagare. *Cesop* bör ge en fullständig översikt över de betalningar som mottagits av betalningsmottagare från betalare som befinner sig i medlemsstaterna och resultaten av särskilda analyser av information bör vara tillgängliga för Eurofiscs sambandstjänstemän. *Cesop* bör kunna känna igen multipla uppgiftsposter i registren som avser samma betalningar, till exempel, kan en betalning ha rapporterats från både banken och en viss betalares kortutgivare, rensa uppgifterna från medlemsstaterna, till exempel ta bort överlappningar och korrigera felaktiga uppgifter, och bör göra det möjligt för Eurofiscs sambandstjänstemän från medlemsstaterna att dubbelkontrollera betalningsinformation mot de mervärdesskatteuppgifter de innehar, inhämta upplysningar i samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller för att upptäcka mervärdesskattebedrägeri samt lägga till kompletterande information.
- (8) Beskattning är ett viktigt mål av allmänt intresse för unionen och medlemsstaterna, och detta har erkänts i samband med vilka begränsningar som kan införas vad avser de skyldigheter och rättigheter som förskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽⁵⁾. Begränsningar av rätten till skydd av personuppgifter är nödvändiga på grund av arten och omfattningen av de uppgifter som härrör från betaltjänstleverantörer och bör grundas på de särskilda och fördefinierade villkor och närmare bestämmelser som fastställs i rådets direktiv (EU) 2020/284⁽⁶⁾. Eftersom betalningsinformation är särskilt känslig behövs klarhet i alla skeden av behandlingen av uppgifter om vem som är personuppgiftsansvarig eller personuppgiftsbiträde i enlighet med förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.
- (9) Det är därför nödvändigt att tillämpa begränsningar av de registrerades rättigheter i enlighet med förordning (EU) nr 904/2010. En fullständig tillämpning av de registrerades rättigheter och skyldigheter skulle allvarligt undergräva målet att effektivt bekämpa mervärdesskattebedrägeri och skulle kunna göra det möjligt för de registrerade att försvåra pågående analyser och utredningar på grund av den stora mängd uppgifter som sänts av betaltjänstleverantörerna, och en möjlig spridning av begäran från registrerade till medlemsstaterna, kommissionen eller båda. Detta skulle minska skattemyndigheternas förmåga att uppnå målet för den här förordningen genom att äventyra utredningar, analyser, undersökningar och förfaranden som utförs i enlighet med denna förordning. Därför bör begränsningar av de registrerades rättigheter tillämpas vid behandling av uppgifter i enlighet med den här förordningen. Målet att bekämpa mervärdesskattebedrägeri kan inte uppnås genom andra, mindre begränsande åtgärder som är lika effektiva.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/284 av den 18 februari 2020 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer (se sidan 7 i detta nummer av EUT).

- (10) Endast Eurofiscs sambandstjänstemän bör ha tillgång till de betalningsinformation som lagras i Cesop och endast i syfte att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Dessa uppgifter kan, utöver bedömningen av mervärdesskatten, även användas för bedömning av andra avgifter, tullar och skatter som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010. Uppgifterna bör inte användas för andra syften, som t.ex. för kommersiella ändamål.
- (11) Vid behandling av betalningsinformationen i enlighet med denna förordning bör varje medlemsstat respektera gränserna för vad som är proportionellt och nödvändigt för utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller för att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.
- (12) För att säkerställa rättigheterna och skyldigheterna enligt förordning (EU) 2016/679 är det viktigt att uppgifter i samband med betalningar inte används för automatiserat individuellt beslutsfattande och de bör därför alltid kontrolleras genom hänvisning till andra skatteuppgifter som finns tillgängliga för skattemyndigheterna.
- (13) För att bistå medlemsstaterna i att bekämpa skattebedrägeri och upptäcka bedragare är det nödvändigt och proportionellt att betaltjänstleverantörer sparar uppgifterna i registren avseende betalningsmottagare och betalningar när det gäller de betaltjänster som de tillhandahåller under en period på tre kalenderår. Den perioden ger tillräckligt med tid för att medlemsstaterna ska kunna utföra ändamålsenliga kontroller och utreda eller upptäcka misstänkt mervärdesskattebedrägeri och den är även proportionell med tanke på den stora mängden betalningsinformation och dess känslighet när det gäller skydd av personuppgifter.
- (14) Eftersom Eurofiscs sambandstjänstemän från medlemsstaterna bör kunna få tillgång till den betalningsinformation som lagrats i Cesop i syfte att bekämpa mervärdesskattebedrägeri bör personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionen endast få tillgång till uppgifterna i syfte att utveckla och upprätthålla Cesop. Alla personer som har tillgång till uppgifterna bör vara bundna av de sekretessregler som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010.
- (15) Eftersom genomförandet av Cesop kommer att kräva ny teknisk utveckling är det nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av denna förordning för att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att utveckla denna teknik.
- (16) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på de tekniska åtgärderna för att inrätta och underhålla Cesop, kommissionens uppgifter för den tekniska förvaltningen av Cesop, de tekniska detaljerna för att garantera den övergripande förbindelsen och interoperabiliteten mellan de nationella elektroniska systemen och Cesop, de elektroniska standardformulären för att samla in information från betaltjänstleverantörerna, de tekniska detaljerna och övriga uppgifter om Eurofiscs sambandstjänstemäns tillgång till information, de praktiska arrangemangen för att identifiera de av Eurofiscs sambandstjänstemän som har tillgång till Cesop, de förfaranden som gör det möjligt att anta lämpliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder för utvecklingen och driften av Cesop, medlemsstaternas och kommissionens uppgifter och ansvar när de agerar som personuppgiftsansvarig och personuppgiftsbiträde enligt förordningarna (EU) 2016/679 och förordning (EU) 2018/1725 och med avseende på förfarandena för Eurofisc. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (17) Mervärdesskattebedrägeri är ett gemensamt problem för alla medlemsstater. Enskilda medlemsstater har inte den information som krävs för att säkerställa att mervärdesskattereglerna för gränsöverskridande e-handel tillämpas korrekt eller för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri vid gränsöverskridande e-handel. Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bekämpa mervärdesskattebedrägeri, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna när det gäller gränsöverskridande e-handel, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (18) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter. I det avseendet begränsas i denna förordning strikt den mängd personuppgifter som ska göras tillgängliga för medlemsstaterna. Behandlingen av betalningsinformation i enlighet med denna förordning bör endast ske för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.
- (19) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 14 mars 2019 ⁽⁸⁾.
- (20) Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

- s) *betaltjänstleverantör*: kategorier av betaltjänstleverantörer som förtecknas i artikel 1.1 a–d i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*), eller en fysisk eller juridisk person som omfattas av ett undantag i enlighet med artikel 32 i det direktivet.
- t) *betalning*: om inte annat följer av de undantag som anges i artikel 3 i direktiv (EU) 2015/2366, en *betalningstransaktion* enligt definitionen i artikel 4.5 i det direktivet eller en *penningöverföring* enligt definitionen i artikel 4.22 i det direktivet.
- u) *betalare*: en *betalare* enligt definitionen i artikel 4.8 i direktiv (EU) 2015/2366.
- v) *betalningsmottagare*: en *betalningsmottagare* enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv (EU) 2015/2366.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)."

2. Kapitel V ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken på kapitel V ska ersättas med följande:

"INSAMLING, LAGRING OCH UTBYTE AV SÄRSKILD INFORMATION".

b) Följande rubrik ska införas före artikel 17:

"AVSNITT 1

Automatisk åtkomst till särskild information som är lagrad i nationella elektroniska system."

c) Följande avsnitt ska införas efter artikel 24:

"AVSNITT 2

Centrala elektroniska systemet för betalningsinformation

Artikel 24a

Kommissionen ska utveckla, underhålla, hysa och tekniskt förvalta ett centralt elektroniskt system för betalningsinformation (nedan kallat *Cesop*) för utredningar av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller för att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.

Artikel 24b

1. Varje medlemsstat ska samla in uppgifter om de betalningsmottagare och de betalningstransaktioner som avses i artikel 243b i direktiv 2006/112/EG.

⁽⁸⁾ EUT C 140, 16.4.2019, s. 4.

Varje medlemsstat ska samla in alla uppgifter som avses i första stycket från betaltjänstleverantörer

- a) senast i slutet av utgången av den månad som följer det kalenderkvartal som uppgifterna avser,
  - b) med hjälp av ett elektroniskt standardformulär.
2. Varje medlemsstat får lagra den information som insamlats i enlighet med punkt 1 i ett nationellt elektroniskt system.
3. Det centrala kontaktkontoret eller kontaktorganen eller de behöriga tjänstemän som utsetts av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska till Cesop överföra de uppgifter som insamlats i enlighet med punkt 1 senast den tionde dagen i den andra månad som följer det kalenderkvartal som uppgifterna avser.

Artikel 24c

1. Cesop ska ha kapacitet att göra följande när det gäller uppgifter som överförts i enlighet med artikel 24b.3:
- a) Lagra uppgifterna.
  - b) Sammanställa uppgifterna för varje enskild betalningsmottagare.
  - c) Analysera de lagrade uppgifterna tillsammans med relevanta målinriktade uppgifter som meddelats eller insamlats i enlighet med denna förordning.
  - d) Göra de uppgifter som avses i leden a, b och c i denna punkt tillgängliga för de sambandstjänstemän hos Eurofisc som avses i artikel 36.1.
2. Cesop ska bevara de uppgifter som avses i punkt 1 under en period på högst fem år från och med utgången av det år då uppgifterna överfördes till systemet.

Artikel 24d

Åtkomst till Cesop ska endast beviljas sådana av Eurofiscs sambandstjänstemän som, enligt artikel 36.1, har en personlig användaridentitet för Cesop och när denna åtkomst sker i samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller för att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.

Artikel 24e

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta följande:

- a) De tekniska åtgärderna för att inrätta och underhålla Cesop.
- b) Kommissionens uppgifter i den tekniska förvaltningen av Cesop.
- c) De tekniska detaljerna för den infrastruktur och de verktyg som krävs för att garantera den övergripande förbindelsen och interoperabiliteten mellan de nationella elektroniska system som avses i artikel 24b och Cesop.
- d) De elektroniska standardformulär som avses i artikel 24b.1 andra stycket b.
- e) De tekniska uppgifter och övriga uppgifter om tillgång till den information som avses i artikel 24c.1 d.
- f) De praktiska arrangemangen för att identifiera de av Eurofiscs sambandstjänstemän som, enligt artikel 36.1, kommer att få tillgång till Cesop i enlighet med artikel 24d.
- g) De förfaranden som ska tillämpas av kommissionen för att säkerställa lämpliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder för utvecklingen och driften av Cesop.
- h) Medlemsstaternas och kommissionens uppgifter och ansvar när det gäller den personuppgiftsansvariges och personuppgiftsbiträdets uppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (**).

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

Artikel 24f

1. Kostnaderna för att inrätta, driva och underhålla Cesop ska belasta unionens allmänna budget. Dessa kostnader ska innefatta kostnaderna för den säkra förbindelsen mellan Cesop och de nationella system som avses i artikel 24b.2 och de tjänster som krävs för att utföra de funktioner som anges i artikel 24c.1.
2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för och vara ansvarig för all nödvändig utveckling av dess nationella elektroniska system som avses i artikel 24b.2."

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

3. Artikel 37 ska ersättas med följande:

"Artikel 37

1. Ordföranden i Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1. Årsrapporten ska åtminstone innehålla
    - a) det totala antalet åtkomster till Cesop,
    - b) operativa resultat baserade på de uppgifter som behandlas i enlighet med artikel 24d, enligt vad som fastställts av Eurofiscs sambandstjänstemän,
    - c) en kvalitativ bedömning av de uppgifter som behandlas i Cesop.
  2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förfarandena för Eurofisc. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2."
4. I artikel 55 ska följande punkt införas:
    - "1a. De uppgifter som avses i kapitel V avsnitt 2 ska endast användas för de ändamål som avses i punkt 1, om de har kontrollerats genom hänvisning till andra uppgifter om skatt som finns tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2020.

På rådets vägnar
Z. MARIĆ

Ordförande

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/284

av den 18 februari 2020

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾ fastställs beskattningsbara personers allmänna redovisningsskyldigheter vad gäller mervärdesskatt.
- (2) Den ökande omfattningen av elektronisk handel (nedan kallad *e-handel*) underlättar gränsöverskridande försäljning av varor och tjänster till slutkonsumenter i medlemsstaterna. I detta sammanhang avses med gränsöverskridande e-handel leveranser efter vilka mervärdesskatt ska betalas i en medlemsstat, samtidigt som leverantören är etablerad i en annan medlemsstat, i ett tredje territorium eller i ett tredjeland. Bedrägliga företag utnyttjar dock e-handelns möjligheter i syfte att nå otilbörliga marknadsfördelar genom att kringgå sina mervärdesskatteskyldigheter. Om principen om destinationsbaserad beskattning tillämpas, eftersom konsumenterna inte har några redovisningsskyldigheter, behöver konsumtionsmedlemsstaten lämpliga verktyg för att upptäcka och kontrollera sådana bedrägliga företag. Det är viktigt att bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri som begås av företag som idkar bedräglig verksamhet på området för gränsöverskridande e-handel.
- (3) Vid de allra flesta onlineinköp som görs av konsumenter i unionen utförs betalningarna genom betaltjänstleverantörer. För att tillhandahålla betalningstjänster innehar betaltjänstleverantören särskild information för att identifiera mottagaren, dvs. betalningsmottagaren, av den betalningen, tillsammans med uppgifter om datum, belopp och ursprungsmedlemsstat för betalningen och om huruvida betalningen har initierats i näringsidkarens fysiska lokaler. Denna särskilda information är särskilt viktig i samband med en gränsöverskridande betalning där betalaren befinner sig i en medlemsstat och betalningsmottagaren i en annan medlemsstat, i ett tredje territorium eller i ett tredjeland. Sådan information är nödvändig för att skattemyndigheterna i medlemsstaterna (nedan kallade *skattemyndigheterna*) ska kunna utföra sina grundläggande uppgifter att upptäcka bedrägliga företag och kontrollera mervärdesskatteskyldigheter. Det är därför nödvändigt att betaltjänstleverantörer gör denna information tillgänglig för skattemyndigheterna för att hjälpa dem att identifiera och bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri.
- (4) För att bekämpa mervärdesskattebedrägeri är det viktigt att det finns en skyldighet för betaltjänstleverantörer att föra tillräckligt detaljerad dokumentation över och rapportera om vissa gränsöverskridande betalningar som definierats som sådana genom den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig. Det är därför nödvändigt att definiera det begrepp som avser den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig och hur dessa platser kan identifieras. Den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig bör endast medföra dokumentations- och rapporteringsskyldighet för betaltjänstleverantörer som är etablerade i unionen, och denna skyldighet bör inte påverka reglerna i direktiv 2006/112/EG och rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ⁽⁴⁾ vad gäller platsen för en beskattningsbar transaktion.

⁽¹⁾ Yttrande av den 17 december 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 240, 16.7.2019, s. 33.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (5) Betaltjänstleverantörer kan på grundval av uppgifter som de redan innehar fastställa den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig i förhållande till de betaltjänster de tillhandahåller, med hjälp av en identifierare för betalarens och betalningsmottagarens betalkonto eller en annan identifierare som otvetydigt identifierar och anger platsen där betalaren eller betalningsmottagaren befinner sig. När sådana identifierare inte är tillgängliga bör den plats där betalaren eller betalningsmottagaren befinner sig bestämmas med hjälp av företagsidentifieringskoden för den betaltjänstleverantör som agerar på uppdrag av betalaren eller betalningsmottagaren, i fall då medel överförs till en betalningsmottagare utan att något betalkonto skapas i betalarens namn, när medlen inte krediteras något av betalningsmottagarens betalkonton eller när det inte finns någon annan identifierare för betalaren eller betalningsmottagaren.
- (6) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁵⁾ är det viktigt att skyldigheten för en betaltjänstleverantör att bevara och tillhandahålla information om en gränsöverskridande betalning är proportionell och endast motsvarar det som är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Dessutom är den enda information om betalaren som bör bevaras den plats där betalaren befinner sig. Vad gäller information om betalningsmottagaren och själva betalningen bör betaltjänstleverantörer endast åläggas att bevara och till skattemyndigheterna rapportera uppgifter som är nödvändiga för att upptäcka eventuella bedragare och utföra skattekontroller. Betaltjänstleverantörer bör därför vara skyldiga att bevara uppgifter endast om gränsöverskridande betalningar som kan tyda på ekonomisk verksamhet. Införandet av ett tak på grundval av det antal betalningar som en betalningsmottagare mottagit under loppet av ett kalenderkvartal skulle ge en indikation på att dessa betalningar mottagits som en del av en ekonomisk verksamhet och därigenom utesluta betalningar utan kommersiellt syfte. När detta tak har nåtts skulle betaltjänstleverantörens dokumentations- och rapporterings-skyldighet utlösas.
- (7) Det är möjligt att flera betaltjänstleverantörer är inblandade i en enda betalning från en betalare till en betalningsmottagare. Denna enda betalning kan ge upphov till flera överföringar av medel mellan olika betaltjänstleverantörer. Det är nödvändigt att alla betaltjänstleverantörer som är inblandade i en viss betalning omfattas av dokumentations- och rapporteringsskyldighet, såvida inte ett särskilt undantag är tillämpligt. Denna dokumentation och rapportering bör innehålla uppgifter om betalningen från den ursprungliga betalaren till den slutliga betalningsmottagaren och inte om mellanliggande överföringar av medel mellan betaltjänstleverantörer.
- (8) Dokumentations- och rapporteringsskyldigheten bör inte enbart tillämpas när en betaltjänstleverantör överför medel eller utfärdar betalningsinstrument åt betalaren utan också i fall när en betaltjänstleverantör tar emot medel eller löser in betalningstransaktioner för betalningsmottagarens räkning.
- (9) De skyldigheter som fastställs i detta direktiv bör inte gälla betaltjänstleverantörer som inte omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾. När betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer inte är lokaliserade till en medlemsstat är det betalarens betaltjänstleverantörer som är föremål för skyldigheten att dokumentera och rapportera uppgifter om den gränsöverskridande betalningen. För att dokumentations- och rapporteringsskyldigheten ska vara proportionell gäller omvänt att endast betalningsmottagarens betaltjänstleverantör behöver föra register när såväl betalarens som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är lokaliserad till en medlemsstat. Med avseende på dokumentations- och rapporteringsskyldigheten bör en betaltjänstleverantör anses vara lokaliserad till en medlemsstat när dess företagsidentifieringskod (BIC-kod) hänför sig till den medlemsstaten.
- (10) På grund av den stora mängden information och dess känslighet när det gäller skyddet av personuppgifter är det nödvändigt och proportionellt att betaltjänstleverantörer lagrar uppgifter avseende gränsöverskridande betalningar under en period av tre kalenderår för att hjälpa medlemsstaterna att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och upptäcka bedrägeri. Den perioden ger tillräckligt med tid för att medlemsstaterna effektivt ska kunna utföra kontroller och utreda misstänkta mervärdesskattebedrägerier eller upptäcka mervärdesskattebedrägeri.
- (11) Den information som lagras av betaltjänstleverantörerna ska samlas in av och utbytas mellan medlemsstaterna i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010 ⁽⁷⁾, som fastställer reglerna för administrativt samarbete och informationsutbyte för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (12) Mervärdesskattebedrägeri är ett gemensamt problem för alla medlemsstater, men enskilda medlemsstater har inte den information som är nödvändig för säkerställa att mervärdesskattereglerna för gränsöverskridande e-handel tillämpas korrekt eller för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri vid gränsöverskridande e-handel. Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att bekämpa mervärdesskattebedrägeri, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna var för sig när det finns ett inslag av gränsöverskridande handel och på grund av behovet av information från andra medlemsstater, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (13) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter. Den betalningsinformation som lagras och offentliggörs i enlighet med detta direktiv bör endast behandlas av sakkunniga på området bedrägeribekämpning hos skattemyndigheterna inom gränserna för vad som är proportionellt och nödvändigt för att uppnå målet för detta direktiv, nämligen att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Detta direktiv uppfyller också kraven i förordning (EU) 2016/679 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾.
- (14) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 14 mars 2019 ⁽⁹⁾.
- (15) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I kapitel 4 i avdelning XI i direktiv 2006/112/EG ska följande avsnitt införas:

”Avsnitt 2a

Allmänna skyldigheter för betaltjänstleverantörer

Artikel 243a

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

1. *betaltjänstleverantör*: kategorier av betaltjänstleverantörer som förtecknas i artikel 1.1 a–d i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ^(*), eller en fysisk eller juridisk person som omfattas av ett undantag i enlighet med artikel 32 i det direktivet.
2. *betaltjänst*: affärsverksamhet som anges i punkterna 3–6 i bilaga I till direktiv (EU) 2015/2366.
3. *betalning*: om inte annat följer av de undantag som anges i artikel 3 i direktiv (EU) 2015/2366, en *betalningstransaktion* enligt definitionen i artikel 4.5 i det direktivet eller en *penningöverföring* enligt definitionen i artikel 4.22 i det direktivet.
4. *betalare*: en *betalare* enligt definitionen i artikel 4.8 i direktiv (EU) 2015/2366.
5. *betalningsmottagare*: en *betalningsmottagare* enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv (EU) 2015/2366.
6. *hemmedlemsstat*: en *hemmedlemsstat* enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv (EU) 2015/2366.
7. *värmedlemsstat*: en *värmedlemsstat* enligt definitionen i artikel 4.2 i direktiv (EU) 2015/2366.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ EUT C 140, 16.4.2019, s. 4.

8. *betalkonto*: ett *betalkonto* enligt definitionen i artikel 4.12 i direktiv (EU) 2015/2366.
9. *Iban-nummer*: ett *Iban-nummer* enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 (**).
10. *BIC-kod*: en *BIC-kod* enligt definitionen i artikel 2.16 i förordning (EU) nr 260/2012.

Artikel 243b

1. Medlemsstaterna ska kräva att betaltjänstleverantörer håller tillräckligt detaljerade register över betalningsmottagare och betalningar i samband med de betaltjänster de tillhandahåller för varje kalenderkvartal, för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att utföra kontroller av de leveranser av varor och tjänster som i enlighet med bestämmelserna i avdelning V ska anses äga rum i en medlemsstat, för att uppnå målet att bekämpa medvärdesskattebedrägeri.

Det krav som avses i första stycket ska endast gälla betaltjänster som tillhandahållits vid gränsöverskridande betalningar. En betalning ska anses vara en gränsöverskridande betalning när betalaren befinner sig i en medlemsstat och betalningsmottagaren befinner sig i en annan medlemsstat, i ett tredje territorium eller ett tredjeland.

2. Det krav som gäller betaltjänstleverantörer enligt punkt 1 ska gälla när en betaltjänstleverantör under ett kalenderkvartal tillhandahåller betaltjänster motsvarande mer än 25 gränsöverskridande betalningar till samma betalningsmottagare.

Det antal gränsöverskridande betalningar som avses i första stycket i denna punkt ska beräknas med hänvisning till de betaltjänster som betaltjänstleverantören tillhandahållit per medlemsstat och per identifierare, enligt vad som avses i artikel 243c.2. När betaltjänstleverantören har uppgifter om att betalningsmottagaren har flera identifierare ska beräkningen göras per betalningsmottagare.

3. Det krav som fastställs i punkt 1 ska inte gälla betaltjänster som tillhandahålls av betalarens betaltjänstleverantörer för varje betalning om minst en av betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer, enligt betaltjänstleverantörens BIC-kod eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar en betaltjänstleverantör och dennes plats, är lokaliserad till en medlemsstat. Betalarens betaltjänstleverantör ska emellertid inkludera dessa betaltjänster i den beräkning som avses i punkt 2.

4. Om det krav på betaltjänstleverantörer som fastställs i punkt 1 är tillämpligt ska registren

- a) bevaras av betaltjänstleverantören i elektronisk form under en period av tre kalenderår efter utgången av det kalenderår då betalningen genomfördes,
- b) göras tillgängliga för betaltjänstleverantörens hemmedlemsstat eller för värdmedlemsstaterna om betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänster i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten, i enlighet med artikel 24b i förordning (EU) nr 904/2010.

Artikel 243c

1. Vid tillämpningen av artikel 243b.1 andra stycket och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning V, ska den plats där betalaren befinner sig anses vara i en medlemsstat som motsvarar

- a) Iban-numret för betalarens betalkonto eller varje annan identifierare som otvetydigt identifierar betalaren och anger dennes plats, eller om sådana identifierare saknas,
- b) den BIC-kod eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar, och anger platsen för, den betaltjänstleverantör som agerar på uppdrag av betalaren.

2. Vid tillämpningen av artikel 243b.1 andra stycket ska den plats där betalningsmottagaren befinner sig anses vara i en medlemsstat, ett tredje territorium eller tredjeland som motsvarar

- a) Iban-numret för betalningsmottagarens betalkonto eller varje annan identifierare som otvetydigt identifierar betalningsmottagaren och anger dennes plats, eller om sådana identifierare saknas,
- b) BIC-kod eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar, och anger platsen för, den betaltjänstleverantör som agerar på uppdrag av betalningsmottagaren.

Artikel 243d

1. De register som ska föras av betaltjänstleverantörer ska, i enlighet med artikel 243b, innehålla följande information:
  - a) BIC-kod eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar betaltjänstleverantören.
  - b) Betalningsmottagarens namn eller företagsnamn såsom det framgår av betaltjänstleverantörens register.
  - c) Betalningsmottagarens registreringsnummer för mervärdesskatt eller annat nationellt skatteregistreringsnummer, om sådant är tillgängligt.
  - d) Iban-numret eller, om Iban-numret inte är tillgängligt, varje annan identifierare som otvetydigt identifierar betalningsmottagaren och anger dennes plats.
  - e) BIC-kod eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar den betaltjänstleverantör som agerar på uppdrag av betalningsmottagaren och anger dennes plats om betalningsmottagaren mottar medel utan att inneha ett betalkonto.
  - f) Betalningsmottagarens adress om sådan är tillgänglig och såsom den framgår av betaltjänstleverantörens register.
  - g) Uppgifter om betalningar som avses i artikel 243b.1.
  - h) Uppgifter om alla återbetalningar som identifierats som relaterade till de gränsöverskridande betalningar som avses i led g.
2. Den information som avses i punkt 1 g och h ska innehålla följande uppgifter:
  - a) Datum och tidpunkt för betalningen eller återbetalningen.
  - b) Belopp och valuta för betalningen eller återbetalningen.
  - c) Den ursprungsmedlemsstat där betalning erhållits av betalningsmottagaren eller för dennes räkning, den medlemsstat där återbetalning sker, när detta är lämpligt, och de uppgifter som används för att fastställa ursprung eller destination för betalningen eller återbetalningen i enlighet med artikel 243c.
  - d) Varje hänvisning som otvetydigt identifierar betalningen.
  - e) I förekommande fall, uppgifter om att betalningen har initierats i näringsidkarens fysiska lokaler.”

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2023 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2024.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2020.

På rådets vägnar
Ordförande
Z. MARIĆ

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/285**av den 18 februari 2020****om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller den särskilda ordningen för små företag och förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller det administrativa samarbetet och utbyte av information för kontrollen av att den särskilda ordningen för små företag tillämpas på ett korrekt sätt**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttranden ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾ tillåter medlemsstaterna att fortsätta att tillämpa sina särskilda ordningar för små företag i enlighet med gemensamma bestämmelser och med sikte på en närmare harmonisering. Dessa bestämmelser är emellertid föråldrade och minskar inte regelbördan för små företag, eftersom de utformades för ett gemensamt system för mervärdesskatt baserat på beskattning i ursprungsmedlemsstaten.
- (2) Kommissionen tillkännagav i sin handlingsplan för mervärdesskatt ett omfattande paket med förenklade regler för små företag som syftar till att minska deras administrativa börda och bidrar till att skapa ett skatteklimat som underlättar deras tillväxt och utvecklingen av gränsöverskridande handel. Paketet med förenklade regler innefattar en översyn av den särskilda ordningen för små företag som beskrivs i meddelandet om uppföljningen av handlingsplanen om mervärdesskatt. Översynen av den särskilda ordningen för små företag är därför en viktig del av det reformpaket som anges i handlingsplanen för mervärdesskatt.
- (3) För att hantera frågan om den oproportionerliga regelbördan för små företag som är undantagna från skatteplikt bör även de erbjudas vissa förenklingsåtgärder.
- (4) Den särskilda ordningen för små företag medger för närvarande bara att undantag från skatteplikt beviljas företag som är etablerade i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. Detta har en negativ inverkan på konkurrensen på den inre marknaden för företag som inte är etablerade i den medlemsstaten. För att hantera detta och förhindra ytterligare snedvridningar bör små företag som är etablerade i andra medlemsstater än den där mervärdesskatten ska betalas också ha rätt till undantag från skatteplikt.
- (5) Om en beskattningsbar person omfattas av det ordinarie mervärdesskattesystemet i sin etableringsmedlemsstat men utnyttjar undantaget från mervärdesskatteplikt för små företag i en annan medlemsstat, bör avdraget för ingående mervärdesskatt återspegla en koppling till den beskattningsbara personens beskattade leveranser och tillhandahållanden. I fall då sådana beskattningsbara personer gör inköp i sin etableringsmedlemsstat som är kopplade till leveranser och tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt i andra medlemsstater, bör det därför inte vara möjligt att göra avdrag för ingående mervärdesskatt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 11 september 2018 och yttrande av den 15 januari 2020 (ännu ej offentliggjorda i EUT).

⁽²⁾ EUT C 283, 10.8.2018, s. 35.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (6) Små företag kan bara utnyttja undantaget från skatteplikt om deras årsomsättning understiger det tröskelvärde som tillämpas av den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. När medlemsstaterna fastställer sina tröskelvärden bör de följa de regler om tröskelvärden som fastställs i direktiv 2006/112/EG. De reglerna, av vilka merparten infördes år 1977, är inte längre lämpliga.
- (7) I förenklingssyfte har ett antal medlemsstater tillfälligt fått tillstånd att tillämpa ett högre tröskelvärde än det som tilläts i direktiv 2006/112/EG. Eftersom det inte är lämpligt att fortsätta att ändra allmänna regler genom att använda åtgärder som beviljats genom undantag, bör reglerna om tröskelvärden uppdateras.
- (8) Medlemsstaterna bör kunna fastställa sina nationella tröskelvärden för undantaget från skatteplikt på den nivå som lämpar sig bäst för deras ekonomiska och politiska omständigheter, med förbehåll för det övre tröskelvärde som föreskrivs i detta direktiv. I detta avseende bör det klargöras att om medlemsstaterna tillämpar olika tröskelvärden för olika sektorer ska detta ta sin utgångspunkt i objektiva kriterier. Om en beskattningsbar person omfattas av mer än ett sektoriellt tröskelvärde bör medlemsstaterna säkerställa att den beskattningsbara personen endast kan använda sig av ett av dessa tröskelvärden. De bör även säkerställa att deras tröskelvärden inte är olika för etablerade och icke-etablerade beskattningsbara personer.
- (9) Tröskelvärdet för årsomsättningen, vilket ligger till grund för det undantag från skatteplikt som inrättats genom den särskilda ordning som fastställs i detta direktiv, består enbart av det sammanlagda värdet av de leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av ett småföretag i den medlemsstat där undantaget från skatteplikt beviljas. Snedvridningar av konkurrensen skulle kunna uppkomma om ett företag som inte är etablerat i den medlemsstaten kunde omfattas av ett sådant undantag från skatteplikt oberoende av vilken omsättning det har i andra medlemsstater. För att minska sådana snedvridningar av konkurrensen och som ett skydd för skatteintäkterna bör endast de företag vars årsomsättning i unionen understiger ett visst tröskelvärde ha rätt till undantag från skatteplikt i en medlemsstat där de inte är etablerade. Företag vars omsättning i den medlemsstat där de är etablerade understiger det nationella tröskelvärdet bör kunna fortsätta göra leveranser och tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt i den medlemsstaten oavsett vilken omsättning de har i andra medlemsstater, även om deras totala omsättning överskrider tröskelvärdet för omsättning i unionen.
- (10) För att möjliggöra en effektiv kontroll av tillämpningen av undantaget från skatteplikt och för att säkerställa att medlemsstaterna har tillgång till nödvändig information bör beskattningsbara personer som vill utnyttja undantaget från skatteplikt i en medlemsstat där de inte är etablerade vara skyldiga att lämna en förhandsanmälan till den medlemsstat där de är etablerade. I förenklingssyfte och för att minska kostnaderna för efterlevnad bör sådana beskattningsbara personer identifieras med hjälp av ett individuellt registreringsnummer endast i etableringsmedlemsstaten. Detta nummer kan, men måste inte, vara det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt.
- (11) För att säkerställa att undantaget från skatteplikt och övervakningen av denna fungerar väl och att information överförs i tid bör rapporteringsskyldigheterna för beskattningsbara personer som utnyttjar undantaget från skatteplikt i en medlemsstat där de inte är etablerade anges tydligt. Detta bör göra det möjligt att befria beskattningsbara personer som uppfyller kraven från sådana skyldigheter och från registreringskyldigheten i andra medlemsstater än etableringsmedlemsstaten. Medlemsstaterna bör dock kunna kräva att sådana icke-etablerade beskattningsbara personer som inte uppfyller de rapporteringsskyldigheter som fastställts särskilt för dem uppfyller de allmänna skyldigheter för registrering för och rapportering av mervärdesskatt som föreskrivs i nationell mervärdesskattelagstiftning.
- (12) För att undvika inkonsekvenser vid beräkningen av den årsomsättning i medlemsstaten som ska tjäna som referensnivå för tillämpningen av undantaget från skatteplikt, och av årsomsättningen i unionen, bör det anges vilka delar av omsättningen som ska beaktas.
- (13) För att förhindra att reglerna om undantaget från skatteplikt för små företag kringgås och för att bevara syftet med det undantaget bör en beskattningsbar person, oavsett huruvida personen är etablerad i den medlemsstat som beviljar undantaget, inte kunna omfattas av undantaget från skatteplikt om det nationella tröskelvärde som anges där har överskridits under det föregående kalenderåret. Av samma skäl bör en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat som beviljar undantaget från skatteplikt inte kunna omfattas av undantaget från skatteplikt om tröskelvärdet för årsomsättningen i unionen har överskridits under det föregående kalenderåret.

- (14) För att säkerställa en gradvis övergång för små företag från undantaget från skatteplikt till skatteplikt, bör beskattningsbara personer få fortsätta att omfattas av undantaget från skatteplikt för små företag under en begränsad tid om deras omsättning inte överskrider det nationella tröskelvärdet med mer än en viss procentandel av det tröskelvärdet. Eftersom tröskelvärdesnivåerna kan skilja sig mellan medlemsstaterna bör medlemsstaterna kunna välja att tillämpa en av de två föreslagna procentandelarna så länge tillämpningen av procentandelen inte medför att den skattebefriade beskattningsbara personens omsättning överstiger ett visst fastställt belopp. Om tröskelvärdet för årsomsättningen i unionen överskrider under ett kalenderår är det, med tanke på tröskelvärdets funktion som skydd för skatteintäkterna, nödvändigt att undantaget från skatteplikt upphör att vara tillämplig från och med den tidpunkten.
- (15) I fall då ett undantag från skatteplikt är tillämpligt bör små företag som utnyttjar undantaget från skatteplikt i etableringsmedlemsstaten åtminstone ha tillgång till ett förfarande för registrering av mervärdesskatt inom en viss tidsram. Medlemsstaterna bör i särskilda fall kunna förlänga denna tidsram om det krävs djupgående kontroller för att förhindra skatteundragande eller skatteflykt.
- (16) Små företag som utnyttjar undantaget från skatteplikt i etableringsmedlemsstaten bör åtminstone ha tillgång till förenklade rapporteringsskyldigheter.
- (17) Utöver beviljande av ett undantag från mervärdesskatteplikt tillåter de särskilda ordningarna också graderade skattelättnader. Graderade skattelättnader är en källa till komplexitet och bidrar knappast till att minska små företags regelbördan. Denna åtgärd bör därför tas bort.
- (18) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att ge beskattningsbara personer rätten att välja mellan det allmänna mervärdesskattesystemet och den särskilda ordningen för små företag. Om den beskattningsbara personen utövar den rätten är det lämpligt att låta medlemsstaterna fastställa närmare regler och villkor för det valet.
- (19) Detta direktiv bör inte medföra några nya registrerings- eller rapporteringsskyldigheter för små företag som utnyttjar undantaget från skatteplikt endast i etableringsmedlemsstaten.
- (20) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att minska regelbördan för små företag, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att nå detta mål.
- (21) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁴⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (22) För att säkerställa att de förenklingsåtgärder som anges i direktiv 2006/112/EG när det gäller den särskilda ordningen för små företag kan övervakas på ett korrekt sätt, är det nödvändigt att ändra rådets förordning (EU) nr 904/2010 ⁽⁵⁾ så att de relevanta behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har automatisk tillgång till de uppgifter som samlas in från beskattningsbara personer som omfattas av undantaget från mervärdesskatteplikt för små företag.
- (23) För att göra det enkelt för små företag att få tillgång till bestämmelserna om den särskilda ordningen för små företag i varje medlemsstat bör bestämmelserna offentliggöras på kommissionens webbplats.
- (24) Regionkommittén avgav ett yttrande den 10 oktober 2018 ⁽⁶⁾.
- (25) Direktiv 2006/112/EG och förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽⁴⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT C 461, 21.12.2018, s. 43.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 b ska led i ersättas med följande:

"i) av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap eller av en icke beskattningsbar juridisk person, om säljaren är en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte har rätt till det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284 och som inte omfattas av artikel 33 eller 36,"

2. Artikel 139 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 första stycket ska ersättas med följande:

"Undantaget i artikel 138.1 ska inte tillämpas på leverans av varor av beskattningsbara personer som, i den medlemsstat där leveransen utförs, omfattas av det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Undantaget i artikel 138.2 b ska inte tillämpas på leverans av punktskattepliktiga varor av beskattningsbara personer som, i den medlemsstat där leveransen utförs, omfattas av det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284."

3. Artikel 167a ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Medlemsstater som tillämpar det frivilliga system som avses i första stycket ska fastställa ett tröskelvärde för beskattningsbara personer som använder systemet på deras territorium, baserat på den beskattningsbara personens årsomsättning beräknad enligt artikel 288. Det tröskelvärdet får uppgå till högst 2 000 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta."

b) Tredje stycket ska utgå.

4. I artikel 169 ska led a ersättas med följande:

"a) Transaktioner, förutom sådana som är undantagna från skatteplikt enligt artikel 284, som avser de i artikel 9.1 andra stycket angivna verksamheterna, som utförs utanför den medlemsstat där skatten ska betalas eller har betalats och som skulle ha medfört rätt till avdrag för mervärdesskatt om de hade utförts i medlemsstaten."

5. I artikel 220a.1 ska följande led läggas till:

"c) När den beskattningsbara personen omfattas av det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284."

6. I artikel 270 ska led a ersättas med följande:

"a) Det totala årliga värdet, exklusive mervärdesskatt, av deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, får inte med mer än 35 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta överstiga den årsomsättning som används som referensnivå för beskattningsbara personer som omfattas av det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284."

7. I artikel 272.1 ska led d utgå.

8. I avdelning XII kapitel 1 ska följande avsnitt införas:

"Avsnitt -1

Definitioner

Artikel 280a

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *årsomsättning i medlemsstat*: det totala årliga värdet av leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, exklusive mervärdesskatt, som en beskattningsbar person gör i den medlemsstaten under ett kalenderår.
2. *årsomsättning i unionen*: det totala årliga värdet av leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, exklusive mervärdesskatt, som en beskattningsbar person gör inom gemenskapens territorium under ett kalenderår."

9. I avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2 ska rubriken ersättas med följande:

”Undantag från skatteplikt”.

10. Artikel 282 ska ersättas med följande:

”Artikel 282

De undantag från skatteplikt som fastställs i detta avsnitt ska vara tillämpliga på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av små företag.”

11. I artikel 283.1 ska led c utgå.

12. Artikel 284 ska ersättas med följande:

”Artikel 284

1. Medlemsstaterna får tillämpa undantag från skatteplikt för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs inom deras territorier av beskattningsbara personer som är etablerade på det territoriet och vars årsomsättning i medlemsstaten, som kan hänföras till sådana leveranser och tillhandahållanden, inte överskrider det tröskelvärde som fastställts av dessa medlemsstater för tillämpningen av detta undantag från skatteplikt. Tröskelvärdet får uppgå till högst 85 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

Medlemsstaterna får fastställa olika tröskelvärden för olika sektorer på grundval av objektiva kriterier. Inget av dessa tröskelvärden får dock överskrida tröskelvärdet på 85 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en beskattningsbar person som omfattas av mer än ett sektoriellt tröskelvärde endast kan använda sig av ett av dessa tröskelvärden.

Tröskelvärden som fastställs av en medlemsstat får inte vara olika för sådana beskattningsbara personer som är etablerade i den medlemsstaten och sådana som inte är det.

2. Medlemsstater som har infört undantaget från skatteplikt enligt punkt 1 ska också bevilja detta undantag från skatteplikt för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster på sitt eget territorium som görs av beskattningsbara personer som är etablerade i en annan medlemsstat, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Årsomsättningen i unionen för den beskattningsbara personen överstiger inte 100 000 EUR.

b) Värdet av leveranserna och tillhandahållandena i den medlemsstat där den beskattningsbara personen inte är etablerad överstiger inte det tröskelvärde som tillämpas i den medlemsstaten för beviljande av undantaget från skatteplikt för beskattningsbara personer som är etablerade i den medlemsstaten.

3. Trots artikel 292b ska en beskattningsbar person, för att kunna utnyttja undantaget från skatteplikt i en medlemsstat där den beskattningsbara personen inte är etablerad,

a) lämna en förhandsanmälan till etableringsmedlemsstaten, och

b) identifieras för tillämpningen av undantaget från skatteplikt med hjälp av ett individuellt registreringsnummer endast i etableringsmedlemsstaten.

Medlemsstaterna får använda det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen med avseende på personens skyldigheter enligt det nationella systemet eller tillämpa strukturen för ett registreringsnummer för mervärdesskatt eller något annat nummer för den identifiering som avses i första stycket b.

Det individuella registreringsnummer som avses i första stycket b ska ha suffixet ”EX”, eller så ska suffixet ”EX” läggas till efter det numret.

4. Den beskattningsbara personen ska – genom en uppdatering av en förhandsanmälan – i förväg informera etableringsmedlemsstaten om eventuella ändringar i den information som tidigare tillhandahållits i enlighet med punkt 3 första stycket, inbegripet om sin avsikt att utnyttja undantaget från skatteplikt i en eller flera andra medlemsstater än de som angetts i förhandsanmälan samt om beslutet att upphöra att tillämpa ordningen för undantag från skatteplikt i en eller flera medlemsstater där den beskattningsbara personen inte är etablerad.

Upphörandet ska få verkan från och med den första dagen i det kalenderkvartal som följer på mottagandet av informationen från den beskattningsbara personen eller, om informationen mottas under ett kalenderkvartals sista månad, från och med den första dagen i det påföljande kalenderkvartalets andra månad.

5. Undantaget från skatteplikt ska vara tillämpligt, för den medlemsstat där den beskattningsbara personen inte är etablerad och där den beskattningsbara personen har för avsikt att utnyttja undantaget från skatteplikt i enlighet med

- a) en förhandsanmälan, från och med det datum då etableringsmedlemsstaten informerar den beskattningsbara personen om det individuella registreringsnumret, eller
- b) en uppdatering av en förhandsanmälan, från och med det datum då etableringsmedlemsstaten ger den beskattningsbara personen en bekräftelse av registreringsnumret till följd av den beskattningsbara personens uppdatering.

Det datum som avses i första stycket ska infalla högst 35 arbetsdagar efter mottagandet av den förhandsanmälan eller den uppdatering av förhandsanmälan som avses i punkt 3 första stycket respektive i punkt 4 första stycket, utom i särskilda fall då medlemsstaterna för att undvika skatteundragande eller skatteflykt får begära ytterligare tid för att genomföra nödvändiga kontroller.

6. Det belopp i nationell valuta som motsvarar det belopp som anges i denna artikel ska beräknas genom tillämpning av den växelkurs som offentliggjordes av Europeiska centralbanken den 18 januari 2018.”

13. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 284a

1. Den förhandsanmälan som avses i artikel 284.3 första stycket a ska innehålla åtminstone följande information:

- a) Den beskattningsbara personens namn, verksamhet, rättsliga form och adress.
- b) Uppgift om den eller de medlemsstater där den beskattningsbara personen avser att utnyttja undantaget från skatteplikt.
- c) Det totala värdet av de varor som levererats och/eller de tjänster som tillhandahållits i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad och i var och en av de andra medlemsstaterna under det föregående kalenderåret.
- d) Det totala värdet av de varor som levererats och/eller de tjänster som tillhandahållits i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad och i var och en av de andra medlemsstaterna under innevarande kalenderår före anmälan.

Den information som avses i första stycket c i den här punkten ska tillhandahållas för varje föregående kalenderår som omfattas av den period som avses i artikel 288a.1 första stycket med avseende på varje medlemsstat som tillämpar den möjlighet som anges där.

2. Om den beskattningsbara personen i enlighet med artikel 284.4 informerar etableringsmedlemsstaten om att den har för avsikt att utnyttja undantaget från skatteplikt i en eller flera andra medlemsstater än de som angetts i förhandsanmälan är den personen inte skyldig att tillhandahålla den information som avses i punkt 1 i den här artikeln i den utsträckning som informationen redan har angetts i rapporter som tidigare ingetts enligt artikel 284b.

Den uppdatering av en förhandsanmälan som avses i första stycket ska innehålla det individuella registreringsnummer som avses i artikel 284.3 b.

Artikel 284b

1. En beskattningsbar person som, i en medlemsstat där den personen inte är etablerad, utnyttjar det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 i enlighet med förfarandet i artikel 284.3 och 284.4 ska för varje kalenderkvartal rapportera följande information till etableringsmedlemsstaten, inklusive det individuella registreringsnummer som avses i artikel 284.3 b:

- a) Det totala värdet av de leveranser och tillhandahållanden som utförts under kalenderkvartalet i etableringsmedlemsstaten, eller ”0” om inga leveranser eller tillhandahållanden har utförts.
- b) Det totala värdet av de leveranser och tillhandahållanden som utförts under kalenderkvartalet i var och en av de andra medlemsstaterna utom etableringsmedlemsstaten, eller ”0” om inga leveranser eller tillhandahållanden har utförts.

2. Den beskattningsbara personen ska lämna den information som avses i punkt 1 inom en månad efter kalenderkvartalets utgång.

3. Om det tröskelvärde för årsomsättning i unionen som avses i artikel 284.2 a överskrids ska den beskattningsbara personen informera etableringsmedlemsstaten inom 15 arbetsdagar. Samtidigt ska den beskattningsbara personen vara skyldig att rapportera värdet av de leveranser och tillhandahållanden som avses i punkt 1 och som har utförts från och med början av det innevarande kalenderkvartalet fram till den dag då tröskelvärdet för årsomsättning i unionen överskreds.

Artikel 284c

1. Vid tillämpning av artiklarna 284a.1 c och d och 284b.1 ska följande gälla:

- a) Värdena ska utgöras av de belopp som anges i artikel 288.
- b) Värdena ska anges i euro.
- c) Om den medlemsstat som beviljar undantag från skatteplikt tillämpar olika tröskelvärden enligt artikel 284.1 andra stycket, ska den beskattningsbara personen vara skyldig att till den medlemsstaten separat rapportera det totala värdet av varor som levererats och/eller de tjänster som tillhandahållits med avseende på varje tröskelvärde som kan vara tillämpligt.

Vid tillämpning av första stycket led b får de medlemsstater som inte har infört euron kräva att värdena uttrycks i deras nationella valutor. Om leveranserna och tillhandahållandena har skett i andra valutor ska den beskattningsbara personen använda den växelkurs som gällde på kalenderårets första dag. Omräkningen ska göras på grundval av den växelkurs som Europeiska centralbanken offentliggjort för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

2. Etableringsmedlemsstaten får kräva att den information som avses i artiklarna 284.3, 284.4, 284b.1 och 284b.3 ska lämnas elektroniskt, i enlighet med villkor som fastställs av den medlemsstaten.

Artikel 284d

1. En beskattningsbar person som utnyttjar undantaget från skatteplikt i en medlemsstat där den personen inte är etablerad ska, med avseende på de leveranser och tillhandahållanden som omfattas av undantaget från skatteplikt i den medlemsstaten, inte behöva

- a) registrera sig till mervärdesskatt enligt artiklarna 213 och 214,
- b) inge en mervärdesskattedeklaration enligt artikel 250.

2. En beskattningsbar person som utnyttjar undantaget från skatteplikt i etableringsmedlemsstaten och i någon annan medlemsstat där den beskattningsbara personen inte är etablerad ska, med avseende på leveranser och tillhandahållanden som omfattas av undantaget från skatteplikt i etableringsmedlemsstaten, inte behöva inge en mervärdesskattedeklaration enligt artikel 250.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 i den här artikeln får medlemsstaterna, om en beskattningsbar person inte följer reglerna i artikel 284b, kräva att en sådan beskattningsbar person ska fullgöra sådana mervärdesskatteskyldigheter som dem som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 284e

Etableringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål antingen avaktivera det registreringsnummer som avses i artikel 284.3 b eller, om den beskattningsbara personen fortsätter att utnyttja undantaget från skatteplikt i en eller flera andra medlemsstater, anpassa den information som mottagits enligt artikel 284.3 och 284.4 med avseende på den eller de berörda medlemsstaterna om

- a) det totala värdet av de leveranser och tillhandahållanden som den beskattningsbara personen rapporterat överstiger det belopp som avses i artikel 284.2 a,
- b) den medlemsstat som beviljar undantaget från skatteplikt har meddelat att den beskattningsbara personen inte har rätt till undantag från skatteplikt eller att undantaget från skatteplikt har upphört att vara tillämpligt i den medlemsstaten,
- c) den beskattningsbara personen har meddelat sitt beslut att upphöra att tillämpa undantaget från skatteplikt, eller
- d) den beskattningsbara personen har meddelat, eller det på annat sätt kan antas, att den beskattningsbara personens verksamhet har upphört."

14. Artiklarna 285, 286 och 287 ska utgå.

15. Artikel 288 ska ersättas med följande:

"Artikel 288

1. Den årsomsättning som ska tjäna som referensnivå vid tillämpningen av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284 ska utgöras av följande belopp, exklusive mervärdesskatt:

- a) Värdet av leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster, i den mån som de skulle beskattas om de levererades eller tillhandahölls av en beskattningsbar person som inte är undantagen från skatteplikt.

- b) Värdet av transaktioner som med stöd av artikel 110, 111 eller 125.1 är undantagna från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet.
  - c) Värdet av transaktioner som är undantagna från skatteplikt enligt artiklarna 146–149 och 151, 152 och 153.
  - d) Värdet av transaktioner som är undantagna från skatteplikt enligt artikel 138 om det undantag som föreskrivs i den artikeln är tillämpligt.
  - e) Värdet av fastighetstransaktioner, finansiella transaktioner som avses i artikel 135.1 b–g och försäkrings- och återförsäkringstjänster, såvida inte dessa transaktioner har karaktär av bitransaktioner.
2. Köpeskillingen vid avyttring av en beskattningsbar persons materiella eller immateriella anläggningstillgångar ska inte räknas med vid beräkning av den omsättning som avses i punkt 1.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 288a

1. Oavsett huruvida en beskattningsbar person är etablerad i den medlemsstat som beviljar det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 ska den personen inte kunna omfattas av det undantaget från skatteplikt under en period om ett kalenderår om det tröskelvärde som fastställts i enlighet med den punkten har överskridits under det föregående kalenderåret. Den medlemsstat som beviljar undantaget från skatteplikt får förlänga denna period till två kalenderår.

Om det tröskelvärde som avses i artikel 284.1 under ett kalenderår överskrids med

- a) högst 10 % ska en beskattningsbar person kunna fortsätta att omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 under det kalenderåret,
- b) mer än 10 % ska det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 upphöra att vara tillämplig från och med den tidpunkten.

Trots andra stycket a och b får medlemsstaterna fastställa ett tak på 25 % eller tillåta den beskattningsbara personen att fortsätta att omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 utan något tak under det kalenderår då tröskelvärdet överskrids. Tillämpningen av ett sådant tak, eller av alternativet, får dock inte medföra undantag från skatteplikt för en beskattningsbar person vars omsättning i den medlemsstat som beviljar undantaget från skatteplikt överstiger 100 000 EUR.

Med avvikelse från andra och tredje styckena får medlemsstaterna fastställa att det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 ska upphöra att vara tillämpligt från och med den tidpunkt då det tröskelvärde som fastställts i enlighet med den punkten överskrids.

2. En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat som beviljar undantag från skatteplikt enligt artikel 284.1 ska inte kunna omfattas av det undantaget från skatteplikt om det tröskelvärde för årsomsättning i unionen som avses i artikel 284.2 a har överskridits under det föregående kalenderåret.

Om det tröskelvärde för årsomsättning i unionen som avses i artikel 284.2 a överskrids under ett kalenderår ska det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 284.1 och som beviljats en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat som beviljar det undantaget från skatteplikt upphöra att vara tillämpligt från och med den tidpunkten.

3. Det belopp i nationell valuta som motsvarar det belopp som avses i punkt 1 ska beräknas genom tillämpning av den växelkurs som offentliggjordes av Europeiska centralbanken den 18 januari 2018.”

17. I artikel 290 ska andra meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får fastställa närmare regler och villkor för tillämpningen av det valet.”

18. Artiklarna 291 och 292 ska utgå.

19. I avdelning XII kapitel 1 ska följande avsnitt införas:

”Avsnitt 2a

Förenkling av skyldigheterna för små företag som är undantagna från skatteplikt

Artikel 292a

I detta avsnitt avses med små företag som är undantagna från skatteplikt alla beskattningsbara personer som omfattas av undantaget från skatteplikt i den medlemsstat där mervärdesskatt ska betalas i enlighet med artikel 284.1 och 284.2.

Artikel 292b

Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 284.3 får medlemsstaterna befria små företag som är undantagna från skatteplikt och som är etablerade på deras territorium och som utnyttjar undantaget från skatteplikt endast på det territoriet, från skyldigheten att uppge när deras verksamhet inleddes enligt artikel 213 och att identifieras med hjälp av ett individuellt registreringsnummer enligt artikel 214, utom om dessa företag utför transaktioner som omfattas av artikel 214 b, d eller e.

Om den möjlighet som avses i första stycket inte utnyttjas ska medlemsstaterna införa ett förfarande för identifiering av sådana små företag som är undantagna från skatteplikt med hjälp av ett individuellt registreringsnummer. Identifieringsförfarandet får inte ta längre tid än 15 arbetsdagar, utom i särskilda fall då medlemsstaterna i syfte att undvika skatteundandragande eller skatteflykt får begära ytterligare tid för att genomföra nödvändiga kontroller.

Artikel 292c

Medlemsstaterna får befria små företag som är undantagna från skatteplikt, som är etablerade på deras territorium och som utnyttjar undantaget från skatteplikt endast på det territoriet från den skyldighet att inge en mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250.

Om den möjlighet som avses i första stycket inte utnyttjas ska medlemsstaterna tillåta att sådana små företag som är undantagna från skatteplikt inge en förenklad mervärdesskattedeklaration för en period som ska motsvara ett kalenderår. Små företag som är undantagna från skatteplikt kan dock välja att den beskattningsperiod som fastställts i enlighet med artikel 252 ska tillämpas.

Artikel 292d

Medlemsstaterna får befria små företag som är undantagna från skatteplikt från vissa eller alla skyldigheter som avses i artiklarna 217–271.”

20. I avdelning XII kapitel 1 ska avsnitt 3 utgå.

21. I artikel 314 ska led c ersättas med följande:

”c) En annan beskattningsbar person, om den personens leverans av varorna omfattas av det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284 och det rör sig om en investeringsvara.”

22. I artikel 334 ska led c ersättas med följande:

”c) En annan beskattningsbar person, om denna beskattningsbara persons leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision ska betalas vid försäljning omfattas av det undantag från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artikel 284 och det rör sig om en investeringsvara.”

*Artikel 2***Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010**

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”g) Information som den inhämtar enligt artiklarna 284.3, 284.4 och 284b i direktiv 2006/112/EG.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

2. I artikel 21 ska följande punkt införas:

”2b. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 g ska åtminstone följande uppgifter vara tillgängliga:

a) Individuella registreringsnummer för beskattningsbara personer som är undantagna från skatteplikt, utfärdade av den medlemsstat som lämnar informationen.

- b) Namn, verksamhet, rättslig form och adress avseende de beskattningsbara personer som är undantagna från skatteplikt och som identifieras med hjälp av det individuella registreringsnummer som avses i led a.
- c) Uppgift om den eller de medlemsstater där den beskattningsbara personen utnyttjar undantaget från skatteplikt.
- d) Det datum då undantaget från skatteplikt började gälla för den beskattningsbara personen i en eller flera medlemsstater.
- e) Den information som avses i artikel 284a.1 första stycket c och d i direktiv 2006/112/EG.
- f) Det totala värdet av de varor som levererats och/eller de tjänster som tillhandahållits per kalenderkvartal av varje beskattningsbar person som innehar ett sådant individuellt registreringsnummer som avses i led a i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad.
- g) Det totala värdet av de varor som levererats och/eller de tjänster som tillhandahållits per kalenderkvartal av varje beskattningsbar person som innehar ett sådant individuellt registreringsnummer som avses i led a i var och en av de andra medlemsstaterna, utom den där den beskattningsbara personen är etablerad.
- h) Det datum då den beskattningsbara personens årsomsättning i unionen överskred det belopp som avses i artikel 284.2 a i direktiv 2006/112/EG.
- i) Det datum då den beskattningsbara personens beslut att frivilligt upphöra att tillämpa undantaget från skatteplikt får verkan och den eller de medlemsstater där upphörandet ska få verkan.
- j) Det datum då den beskattningsbara personens verksamhet upphörde och uppgift om vilken eller vilka medlemsstater som berörs.

De värden som avses i första stycket e–g ska anges separat för varje tröskelvärde som kan vara tillämpligt enligt artikel 284.1 andra stycket i direktiv 2006/112/EG.”

3. I artikel 31 ska följande punkt införas:

”2a. Varje medlemsstat ska på elektronisk väg bekräfta att den beskattningsbara person till vilken det individuella registreringsnummer som avses i artikel 284.3 i direktiv 2006/112/EG har utfärdats är ett småföretag som är undantaget från skatteplikt. I bekräftelsen ska den eller de medlemsstater där den beskattningsbara personen utnyttjar undantaget från skatteplikt anges.”

4. Artikel 32.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de bestämmelser som godkänts av de olika medlemsstater som införlivar artikel 167a, avdelning XI kapitel 3 och avdelning XII kapitel 1 i direktiv 2006/112/EG.”

5. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL *Xa*

BESTÄMMELSER AVSEENDE DEN SÄRSKILDA ORDNINGEN I AVDELNING XII KAPITEL 1 I DIREKTIV 2006/112/EG

Artikel 37a

1. Etableringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg överföra följande information till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som beviljar undantaget från skatteplikt inom 15 arbetsdagar från det datum då informationen blir tillgänglig:

- a) Med avseende på beskattningsbara personer som har lämnat en förhandsanmälan eller en uppdatering av en anmälan enligt artikel 284.3 eller 284.4 i direktiv 2006/112/EG, den information som avses i artikel 21.2b a och d i denna förordning.
- b) Med avseende på beskattningsbara personer vars årsomsättning i unionen har överskridit det belopp som avses i artikel 284.2 a i direktiv 2006/112/EG, den information som avses i artikel 21.2b a och h i denna förordning.
- c) Med avseende på beskattningsbara personer som har underlåtit att följa reglerna i artikel 284b i direktiv 2006/112/EG, uppgift om denna underlåtelse samt den information som avses i artikel 21.2b a i denna förordning.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, för överföringen av den information som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

Artikel 37b

1. Den medlemsstat till vilken en beskattningsbar person har lämnat en förhandsanmälan eller en senare uppdatering i enlighet med artikel 284.3 eller 283.4 i direktiv 2006/112/EG ska, innan den identifierar den beskattningsbara personen eller bekräftar det individuella registreringsnumret för den beskattningsbara personen, beräkna, på grundval av de totala värdena av de leveranser och tillhandahållanden som rapporterats av den beskattningsbara personen, att det tröskelvärde för årsomsättning i unionen som avses i artikel 284.2 a i det direktivet inte överskridits under det innevarande eller det föregående kalenderåret.
2. Den medlemsstat som beviljar undantaget från skatteplikt ska, på grundval av de totala värdena av de leveranser och tillhandahållanden som rapporterats av den beskattningsbara personen och inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den information som avses i artikel 37a.1 a i denna förordning, på elektronisk väg bekräfta för de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten att det tröskelvärde för årsomsättning som avses i artikel 284.2 b i direktiv 2006/112/EG inte överskridits under innevarande kalenderår och att de villkor som avses i artikel 288a.1 i det direktivet är uppfyllda.
3. Den medlemsstat som beviljar undantaget från skatteplikt ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten om det datum då den beskattningsbara personens rätt till undantag från skatteplikt enligt artikel 288a.1 i direktiv 2006/112/EG upphörde.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, för de underrättelser som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2024 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 i detta direktiv. De ska utan dröjsmål överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2025.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av artikel 1 i detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2 ska tillämpas från och med den 1 januari 2025.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2020.

På rådets vägnar
Ordförande
Z. MARIĆ

II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/286

av den 27 februari 2020

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid den sextiotredje sessionen i FN:s narkotikakommission beträffande tillägg av ett ämne i förteckningen över ämnen i förteckning I till Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen från 1988 (*konventionen*) trädde i kraft den 11 november 1990 och ingicks av unionen genom rådets beslut 90/611/EEG ⁽¹⁾.
- (2) Enligt artikel 12.2–12.7 i konventionen får ämnen läggas till i förteckningarna med narkotikaprekursorer till konventionen.
- (3) FN:s narkotikakommission ska vid sin sextiotredje session den 2–6 mars 2020 i Wien fatta beslut beträffande tillägg av ett ämne i förteckning I till konventionen.
- (4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i FN:s narkotikakommission, eftersom beslutet kommer att ha rättslig verkan i unionen och på ett avgörande sätt kommer att påverka innehållet i unionsrätten, nämligen rådets förordning (EG) nr 111/2005 ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 ⁽³⁾.
- (5) Enligt Internationella narkotikakontrollstyrelsens bedömning används metyl-*alfa*-fenylacetoacetat (MAPA) ofta i olaglig framställning av amfetamin och metamfetamin. Det finns bevis för att volymen och omfattningen av den olagliga tillverkningen av dessa narkotika och psykotropa ämnen kan medföra allvarliga folkhälsoproblem eller sociala problem på ett sätt som motiverar att metyl-*alfa*-fenylacetoacetat (MAPA) ställs under internationell kontroll. Den olagliga framställningen av amfetamin och metamfetamin orsakar betydande folkhälsoproblem och sociala problem i unionen. Incidenter kopplade till den olagliga handeln med metyl-*alfa*-fenylacetoacetat (MAPA) omfattar allt större mängder och blir allt vanligare, och organiserade kriminella grupper i unionen exporterar amfetamin och metamfetamin olagligt till tredjeländer.

⁽¹⁾ Rådets beslut 90/611/EEG av den 22 oktober 1990 om ingående, på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar, av Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (EGT L 326, 24.11.1990, s. 56).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer (EUT L 22, 26.1.2005, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, 18.2.2004, s. 1).

- (6) Unionens ståndpunkt bör uttryckas av de av unionens medlemsstater som är medlemmar i FN:s narkotikakommission.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid den sextiotredje sessionen i FN:s narkotikakommission ska vara att lägga till ämnet metyl-*alfa*-fenylacetoacetat (MAPA) i förteckning I till konventionen.

Artikel 2

Den ståndpunkt som anges i artikel 1 ska uttryckas av de medlemsstater som är medlemmar i FN:s narkotikakommission och som agerar samfällt.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2020.

På rådets vägnar
D. HORVAT
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/287**av den 27 februari 2020**

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i de relevanta kommittéerna inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa vad gäller förslagen till ändringar av FN-föreskrifterna nr 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 och 152, vad gäller förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 3, 6 och 16, vad gäller förslaget till ändringar av den konsoliderade resolutionen R.E.5 och vad gäller förslagen om godkännande att utarbeta en ändring av den globala tekniska föreskriften nr 6 samt att utarbeta en ny global teknisk föreskrift om bestämning av elfordonseffekt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 97/836/EG ⁽¹⁾ anslöt sig unionen till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännanden utfärdade på grundval av de föreskrifterna (*den reviderade överenskommelsen av år 1958*). Den reviderade överenskommelsen av år 1958 trädde i kraft den 24 mars 1998.
- (2) Genom rådets beslut 2000/125/EG ⁽²⁾ anslöt sig unionen till överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (*parallellöverenskommelsen*). Parallellöverenskommelsen trädde i kraft den 15 februari 2000.
- (3) Enligt artikel 1 i den reviderade överenskommelsen av år 1958 och artikel 6 i parallellöverenskommelsen får Uneces världsforum för harmonisering av föreskrifter för fordon (WP.29) anta, beroende på vad som är tillämpligt, förslagen till ändringar av vissa FN-föreskrifter som antagits inom ramen för den reviderade överenskommelsen av år 1958 (*FN-föreskrifter*), närmare bestämt nr 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 och 152, förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 3, 6 och 16, förslaget till ändringar av den konsoliderade resolutionen R.E.5 och förslagen om godkännande att utarbeta en ändring av den globala tekniska föreskriften nr 6 samt att utarbeta en ny global teknisk föreskrift om bestämning av elfordonseffekt (DEVF).
- (4) WP.29 ska under det 180:e mötet i världsforumet, som ska hållas den 10–12 mars 2020, anta ovannämnda akter avseende administrativa bestämmelser och enhetliga tekniska föreskrifter för godkännande av harmoniserade tekniska FN-föreskrifter och globala tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon, samt utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon.
- (5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i WP.29 vad gäller antagandet av förslagen till FN-föreskrifter, eftersom FN-föreskrifterna kommer att vara bindande för unionen och kan ha en avgörande inverkan på i innehållet i unionsrätten om typgodkännande av fordon.

⁽¹⁾ Rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännanden av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (EGT L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Rådets beslut 2000/125/EG av den 31 januari 2000 om att godkänna överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (parallellöverenskommelsen) (EGT L 35, 10.2.2000, s. 12).

- (6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG⁽³⁾ ersatte medlemsstaternas godkännandesystem med ett godkännandeförfarande på unionsnivå, och upprättade en harmoniserad ram med administrativa bestämmelser och allmänna tekniska krav för alla nya fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter. Genom det direktivet införlivades FN-föreskrifter i EU:s typgodkännandesystem, antingen som krav för typgodkännande eller som alternativ till unionslagstiftning. Sedan direktiv 2007/46/EG antogs har FN-föreskrifter i allt större utsträckning införlivats i unionslagstiftningen.
- (7) Mot bakgrund av samlade erfarenheter och den tekniska utvecklingen behöver de krav som rör vissa delar eller egenskaper som regleras i FN-föreskrifterna nr 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 och 152 ändras eller kompletteras. Dessutom behöver vissa bestämmelser i de globala tekniska föreskrifterna nr 3, 6 och 16 ändras. Slutligen behöver ändringarna av den konsoliderade resolutionen R.E.5 samt godkännandena att utarbeta en ändring av den globala tekniska föreskriften nr 6 och att utarbeta en ny global teknisk föreskrift om DEVP antas.
- (8) WP.29:s arbetsdokument ECE/TRANS/WP.29/2020/25 avser ett förslag till supplement 2 till FN-föreskrift nr 144 (system för nödsamtal vid olyckor) som inte är redo för omröstning i WP.29.
- (9) WP.29:s arbetsdokument ECE/TRANS/WP.29/2020/2 avser ett förslag till supplement 1 till ändringsserie 08 till FN-föreskrift nr 9 (ljud från trehjuliga fordon). Eftersom unionen inte tillämpar de enhetliga bestämmelserna i FN-föreskrift nr 9, är det inte nödvändigt att fastställa någon unionsståndpunkt när det gäller förslag ECE/TRANS/WP.29/2020/2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i WP.29 vid dess 180:e möte, som ska hållas den 10–12 mars 2020, ska vara att rösta för de förslag som förtecknas i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i WP.29 vid dess 180:e möte, som ska hållas den 10–12 mars 2020, ska vara att rösta emot förslaget till supplement 2 till FN-föreskrift nr 144 (system för nödsamtal vid olyckor, arbetsdokument ECE/TRANS/WP.29/2020/25).

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2020.

På rådets vägnar
D. HORVAT
Ordförande

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("Ramdirektiv") (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

BILAGA

Föreskrift nr	Punkt på dagordningen	Dokumenthänvisning (1)
10	Förslag till supplement 1 till ändringsserie 06 till FN-föreskrift nr 10 (elektromagnetisk kompatibilitet)	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26	Förslag till ändringsserie 04 till FN-föreskrift nr 26 (utskjutande delar på personbilar)	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26	Förslag till supplement 4 till ändringsserie 03 till FN-föreskrift nr 26 (utskjutande delar på personbilar)	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28	Förslag till supplement 6 till den ursprungliga ändringsserien till FN-föreskrift nr 28 (ljusignalanordning)	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46	Förslag till supplement 7 till ändringsserie 04 till FN-föreskrift nr 46 (anordningar för indirekt sikt)	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46	Förslag till supplement 8 till ändringsserie 04 till FN-föreskrift nr 46 (anordningar för indirekt sikt)	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48	Förslag till en ny ändringsserie 07 till FN-föreskrift nr 48 (installering av belysnings- och ljussignalanordningar)	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51	Förslag till supplement 6 till ändringsserie 03 till FN-föreskrift nr 51 (buller från fordon av kategorierna M och N)	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55	Förslag till ändringsserie 02 till FN-föreskrift nr 55 (mekaniska kopplingar)	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58	Förslag till supplement 1 till ändringsserie 03 till FN-föreskrift nr 58 (bakre underkörningsskydd)	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59	Förslag till en ny ändringsserie 03 till FN-föreskrift nr 59 (utbytesljuddämpningssystem)	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62	Förslag till ändringsserie 01 till FN-föreskrift nr 62 (stöldskydd för mopeder och motorcyklar)	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79	Förslag till supplement 2 till ändringsserie 03 till FN-föreskrift nr 79 (styrutrustning)	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90	Förslag till supplement 5 till ändringsserie 02 till FN-föreskrift nr 90 (ersättningsbromsdelar)	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106	Förslag till supplement 18 till den ursprungliga ändringsserien till FN-föreskrift nr 106 (däck för jordbruksfordon)	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107	Förslag till supplement 9 till ändringsserie 06 till FN-föreskrift nr 107 (fordon i kategorierna M ₂ och M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Föreskrift nr	Punkt på dagordningen	Dokumenthänvisning (1)
107	Förslag till supplement 4 till ändringsserie 07 till FN-föreskrift nr 107 (fordon i kategorierna M ₂ och M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107	Förslag till supplement 3 till ändringsserie 08 till FN-föreskrift nr 107 (fordon i kategorierna M ₂ och M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110	Förslag till supplement 1 till ändringsserie 04 till FN-föreskrift nr 110 (fordon som använder komprimerad eller kondenserad naturgas)	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110	Förslag till supplement 2 till ändringsserie 04 till FN-föreskrift nr 110 (fordon som använder komprimerad eller kondenserad naturgas)	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117	Förslag till supplement 11 till ändringsserie 02 till FN-föreskrift nr 117 (däckrullmotstånd, däckljud och väggrepp på vått underlag)	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121	Förslag till supplement 4 till ändringsserie 01 till FN-föreskrift nr 121 (märkning av manöverorgan, kontrollampor och visare)	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122	Förslag till supplement 6 till FN-föreskrift nr 122 (uppvärmningssystem)	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128	Förslag till supplement 10 till den ursprungliga lydelsen av FN-föreskrift nr 128	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144	Förslag till supplement 1 till FN-föreskrift nr 144 (system för nödsamtal vid olyckor)	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144	Förslag till ändringsserie 01 till FN-föreskrift nr 144 (system för nödsamtal vid olyckor)	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148	Förslag till supplement 2 till den ursprungliga lydelsen av FN-föreskrift nr 148 om ljussignalanordningar	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149	Förslag till supplement 2 till den ursprungliga lydelsen av FN-föreskrift nr 149 om anordningar för vägbelysning	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150	Förslag till supplement 2 till den ursprungliga lydelsen av FN-föreskrift nr 150 om reflexanordningar	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151	Förslag till supplement 1 till FN-föreskrift nr 151 (informationssystem för döda vinkeln)	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152	Förslag till supplement 1 till FN-föreskrift nr 152 (avancerade nödbromssystem för fordon i kategorierna M ₁ och N ₁)	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152	Förslag till ändringsserie 01 till FN-föreskrift nr 152 (avancerade nödbromssystem för fordon i kategorierna M ₁ och N ₁)	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

(1) Alla dokument som det hänvisas till i tabellen finns på: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>

Global teknisk föreskrift nr	Punkt på dagordningen	Dokumenthänvisning
3	Förslag till ändring 4 av den globala tekniska föreskriften nr 3 (motorcykelbromsar) Förslag till teknisk rapport för ändring 4 av den globala tekniska föreskriften nr 3 (motorcykelbromsar) Godkännande om utarbetande av ändringar till den globala tekniska föreskriften nr 3	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6	Förslag till ändring 2 av den globala tekniska föreskriften nr 6 (säkerhetsglas) Förslag till teknisk rapport för ändring 2 av den globala tekniska föreskriften nr 6 (säkerhetsglas) Godkännande om utarbetande av ändringar till den globala tekniska föreskriften nr 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6	Förslag till ändring 3 av den globala tekniska föreskriften nr 6 (säkerhetsglas) Förslag till teknisk rapport för ändring 3 av den globala tekniska föreskriften nr 6 (säkerhetsglas) Godkännande om utarbetande av en ändring av den globala tekniska föreskriften nr 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16	Förslag till ändring 2 av den globala tekniska föreskriften nr 16 (däck) Förslag till teknisk rapport för ändring 2 av den globala tekniska föreskriften nr 16 (däck) Godkännande om utarbetande av ändringar till den globala tekniska föreskriften nr 16	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/WP.29/A-C.3/48/Rev.1

Resolution nr	Punkt på dagordningen	Dokumenthänvisning
R.E.5	Förslag till ändring 5 av den konsoliderade resolutionen om gemensamma specifikationer för kategorier av ljuskällor (R.E.5)	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Övrigt	Punkt på dagordningen	Dokumenthänvisning
	Godkännande om utarbetande av en ändring av den globala tekniska föreskriften nr 6 (säkerhetsglas)	EC/TRANS/WP.29/AC.3/55
	Reviderat godkännande om utarbetande av en ny global teknisk föreskrift om bestämning av elfordonseffekt (DEVP)	ECE/TRANS/WP.29/A-C.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV